

HỒI THỨ MƯỜI BA CÁI BANG THANH LÝ MÔN HỘ

Tin tức tặc đảng Cự Linh Giáo bị đánh bại ở “Đan Tâm Trại” trong dịp tết Đoan Ngọ vừa qua làm nức lòng toàn bộ các môn phái, Bang hội lớn nhỏ và các nhân sĩ trên khắp võ lâm.

Đặc biệt người ta còn biết rõ cứu tinh của võ lâm là một anh hùng hiệp sĩ chỉ mới mười chín hai mươi tuổi, vô cùng tuấn tú, nghĩa cử hào hiệp, hào hoa mà khiêm tốn, đã được Đại hội võ lâm nhất trí đề cử làm Thống lĩnh.

Vì thế lần này được “Son Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn nhân danh Thống lĩnh triệu tập, cao thủ các môn phái không có môn phái nào vắng mặt.

Trưa ngày mồng một tháng sáu, “Son Xuyên Kỳ Hiệp” tổ chức một bữa tiệc lớn thết đãi quần hùng.

Hơn ba trăm người tụ tập trong “Tụ nghĩa sảnh” vừa ăn uống vừa nghe Thống lĩnh Tạ Vũ Diệp trình bày phương sách đối phó với Cự Linh Giáo.

Chàng kể lại tình hình vừa mới xảy ra ở Lãnh Vân Bang. Hiện tại Cái Bang, Cùng Lai phái và Trường Sơn phái đang bị Cự Linh Giáo khống chế nên việc cần kíp là phải giải thoát ba môn phái này thoát khỏi sự thống trị của chúng mà việc cụ thể là tiêu diệt những kẻ như Nam Trung Minh là nội gián của Cự Linh Giáo cài vào hiện đang nắm quyền hành tối cao ở ba môn phái này và bọn phản môn cam tâm làm tay sai cho chúng.

Quần hùng đều tán thành quan điểm này, thảo luận thêm về phương pháp và thời gian tiến hành.

Chương môn nhân phái Nga Mi Thiệu Phong Các nêu ý kiến:

- Việc ổn định lại tình hình ba môn phái này là hết sức cần thiết, không chỉ tiêu diệt bớt lực lượng của Cự Linh Giáo mà còn làm mất chỗ dựa của chúng để tiến hành các hoạt động tội ác. Việc này cần phải được giải quyết nhanh chóng và hiệu quả, thế nhưng trong ba phái thì Cùng Lai quá gần Tổng đàn Cự Linh Giáo ở Hạ Lan Sơn, tên chương môn nhân mới tiếm quyền Tang Diên Tề lại liên kết rất chặt chẽ với Cự Linh Giáo vì thế theo tại hạ cứ để Cùng Lai lại giải quyết sau, Tạ Thống lĩnh nên đích thân đến Tổng đàn hai phái Cái Bang và Trường Sơn phái trước, chỉ nên mang theo người của hai phái đó cùng một số nhân vật tình nguyện hạn chế thôi.

Đại đệ tử của chương môn nhân phái Võ Đương “Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác tiếp lời:

- Để Cự Linh Giáo khỏi đề phòng, việc này cần tiến hành một cách bí mật. Muốn thế, theo ý tại hạ thì Tạ Thống lĩnh nên hóa trang hành sự, mặt khác cho người hóa trang thành Tạ đại hiệp tọa trấn ở đây...

Chương môn nhân phái Côn Lôn “Vô Hồi Thần Kiếm” Tướng Khắc Bình nói:

- Ý kiến tuyệt hay, Cao đại hiệp quả không hổ danh là “Tiểu Gia Cát”!

Cao Kỳ Trác chấp tay nói:

- Chương môn nhân quá khen! Tại hạ còn một ý kiến nữa là đề tranh thủ thời gian, trong khi Tạ Thống lĩnh giải quyết sự vụ ở Cái Bang, và Trường Sơn xong là có thể bắt tay vào việc giải quyết Cùng Lai phái ngay để nhanh chóng tấn công Cự Linh Giáo, chúng ta hãy phái người đến Cùng Lai và Hạ Lan Sơn điều tra tình hình địch.

“Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm cười “hô hô” nói:

- Rất đúng! Lão phu cũng định đề xuất ý kiến này, nếu Tạ Thống lĩnh không phản đối thì chúng ta hãy cử người...

Tạ Vũ Diệp cười nói:

- Đây là giai đoạn chúng ta tập trung mọi lực lượng để tiêu diệt Cự Linh Giáo, sao lại phản đối?

Chương môn nhân phái Côn Lôn “Vô Hồi Thần Kiếm” Tướng Khắc Bình bàn bạc với vị sư đệ của mình là “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ một lúc rồi cao giọng nói:

- Tại hạ đề cử Bàn sư đệ đảm nhiệm việc này!

Lão đại trong “Hoàng Hà Song Quái” là “Đăng Long Quái” Niên Tùng Thanh tán thành ngay:

- Bàn đại hiệp võ công cao cường, kinh công trác tuyệt, lại là người can đảm mưu cơ, đảm nhiệm công việc này thì rất phù hợp!

Mọi người đều tỏ ý tán thành, còn đề xuất thêm một vị sư đệ của Cao Kỳ Trác là Linh Chân Tử đến điều tra tình hình ở Cùng Lai.

“Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ đứng lên nói:

- Được chương môn sư huynh đề cử và các vị tín nhiệm, tại hạ xin hết sức để hoàn thành trọng trách!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Bàn huynh! Tại hạ xin khuyên một điều là việc điều tra thăm dò chỉ nên dùng trí. Hãy bắt lấy một vài nhân vật mà khai thác hoặc cải trang thành người của chúng mà điều tra thì hơn, Cự Linh Giáo cao thủ như mây quần tập, Tổng đàn của chúng tất phải là nơi long đàm huyết hổ, không dễ đột nhập đâu!

“Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ đáp:

- Tại hạ sẽ thực hiện theo diệu kế của Tạ Thống lĩnh! Ngay bây giờ tại hạ sẽ lên đường tới Tổng đàn Cự Linh Giáo.

“Địa Hồ” Bàng Khắc Chỉ đi xong, “Bách Diệp Thần Cái” cười “hô hô” nói:

- Bây giờ tới lượt phái người cùng đi với Diệp lão đệ, việc thanh lý môn hộ Cái Bang, đương nhiên không thể thiếu mặt Bang chủ, vì vậy lão hóa tử là người đầu tiên cùng đi với Tạ Thống lĩnh!

Lăng Hồng Liên biết Tạ Vũ Diệp sẽ không chịu để mình đi cùng liền nảy ra một kế nói:

- Phái Cùng Lai có một chuyện bí mật hết sức quan trọng, nếu không có tiểu đệ thì sẽ không ai vạch trần được... Vũ Diệp ca ca đừng quên để tiểu đệ đảm nhiệm vai trò này.

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Bấy lâu nay mình có nghe Liên muội nói đến “bí mật hết sức quan trọng” nào đâu? Có lẽ cô ấy quyết tâm đi chuyến này để báo thù nên bịa ra như thế thôi! Thế nhưng không để cô ấy đi thì sao được?

Nghĩ thế liền nói:

- Nếu Lăng đệ đệ muốn đi thì phải tuyệt đối chấp hành ngu huynh, không được tự tiện hành động để tránh xảy ra những hậu quả tai hại mới được!

Lăng Hồng Liên vội gật đầu đáp:

- Đương nhiên là tiểu đệ triệt để tuân thủ mệnh lệnh của Thống lĩnh!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy thấy Tư Đồ Linh nhìn Tạ Vũ Diệp bằng ánh mắt khẩn cầu, tội nghiệp nghĩ thầm:

- Lăng Hồng Liên được đi mà để Tư Đồ Linh ở nhà sao được?

Lão liền dùng “Truyền âm nhập mật” nói với Tạ Vũ Diệp:

- Lão đệ đừng có thiên vị đấy! Nếu đồng ý cho Lăng Hồng Liên đi thì không được để Tư Đồ Linh ở nhà đâu!

Dù biết nguy hiểm, Tạ Vũ Diệp cũng đành phải để Tư Đồ Linh đi. Sau khi bàn bạc, tuy rất nhiều người tình nguyện đi nhưng cuối cùng chỉ chọn thêm ba người nữa là “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm và huynh đệ “Bách Tý kim Cương” Cố Toàn và “Đông Thân La Hán” Vũ Khánh.

“Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác hỏi:

- Tặc đảng đã không chế được cả một đại bang phái như Cái bang, đương nhiên lực lượng của chúng không phải là ít, trong lúc chúng ta chỉ có bảy người, như thế có quá ít không?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Ít người thì hành động sẽ bí mật và linh hoạt hơn. Nhưng nếu trường hợp gặp lực lượng đối phương quá mạnh, chúng tôi sẽ dùng bồ câu thư báo tin về trại xin thêm chi viện cũng không muộn. Tốt nhất là không nên hung sư đông chúng để Cự Linh Giáo đề phòng.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy tiếp lời:

- Chúng ta sẽ thanh lý môn hộ Cái Bang trước, sau khi ổn định xong, bốn bang có hàng vạn người trải khắp giang hồ, tin tức truyền đi nhanh chóng, lo gì thiếu cao thủ? Hơn nữa, chỉ cần chuyên này thành công, tại hạ sẽ triệu tập các Phân đà chủ đến tổng đàn ở Khai Phong, nhất định biết thêm tình hình về Cự Linh Giáo.

“Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn nói:

- Doãn Bang Chủ! Tiểu đệ chúc chuyên đi này của Tạ Thống Lĩnh, Bang chủ và năm vị mã đao thành công! Sau khi ổn định lại Cái Bang rồi, xin Doãn huynh hãy phái thêm người đến Phân đà Ngân Châu hiệp trợ với “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ điều tra tình hình của Cự Linh Giáo.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy gật đầu:

- Huynh đệ nhớ rồi! Lúc đó, tự khắc sẽ có người đến đây báo tin.

Mọi kế hoạch như vậy là được bàn bạn xong, tối hôm đó “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn lại cho mở tiệc khoản đãi, trừ một số người được cử ở lại “Đan Tâm Trại”, còn lại hầu hết cao thủ trở về môn phái chờ tin tức điều động.

Sáng hôm sau, Tạ Vũ Diệp cùng sáu người “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Lăng Hồng Liên, Tư Đồ Linh, “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn và “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh lên đường, đường hướng tới Khai Phong.

“Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn cùng một số nhân vật chủ chốt của các phái thân tiền mấy dặm mới quay về trại.

Sợ làm kinh động đến mọi người, họ không thi triển khinh công và thông thả tiến về hướng đông, chỉ riêng Tư Đồ Linh tranh thủ lúc đi đường luyện thêm “Mê tông hóa ảnh” nên có khi đi trước lại có lúc tụt lại phía sau đoàn người.

Bây giờ đang giữa mùa hè nên khí trời nóng bức. Tới một khu rừng, Lăng Hồng Liên chỉ sang mấy cây bên đường nói:

- Vũ Diệp ca ca! Chúng ta leo lên hái mấy trái đào đại giải khát đi!

Tạ Vũ Diệp đồng ý, cùng Tư Đồ Linh và Lăng Hồng Liên để “Bách Diệp Thần Cái” và ba người kia đi trước, rẽ sang bên đường.

Tạ Vũ Diệp đang thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” chỉ nhảy lên ngọn cây hái đào thì nghe có tiếng quát:

- Đường sá rừng cây này đều do chúng ta quản lý, kẻ nào dám tới đây phá phách?

Tạ Vũ Diệp nhìn xuống, thấy bốn năm tên hán tử tay cầm đơn đao đồ tới vây lấy Lăng Hồng Liên và Tư Đồ Linh.

Chàng nhảy xuống hỏi:

- Các vị muốn gì?

Một tên hung hăng quát:

- Đưa tiền mãi lộ đây!

Tên khác tiếp lời:

- Nếu không chịu thì cả ba tên đều gửi xác lại!

Lăng Hồng Liên cười nói:

- Thì ra các người là bọn lục lâm thảo khấu!

Tên nói đầu tiên đầu hổ lưng gấu, người to ngang như con bò mộng, trên mặt có một vết sẹo do đao chém từ cánh mũi ra đến mang tai hung hăng nhảy vào quát:

- Tiểu tử muốn chết!

Lời chưa dứt đã chồm tới, vung đao chém thẳng tới đầu Lăng Hồng Liên!

Không biết nàng xuất thủ thế nào mà làm tên hán tử vừa chém xuống nửa chừng thì rú lên một tiếng, thanh đao bật khỏi tay bay vút đi, người cũng ngã lãng xuống đất vừa lăn lộn vừa rên rỉ.

Một tên lớn nhất trong bọn chừng năm mươi tuổi, thân hình ngũ đoản, thái dương huyết nhô cao, hiển nhiên là nội lực rất thâm hậu, tiến lên trước mặt Lăng Hồng Liên trầm giọng hỏi:

- Các hạ định dùng vũ lực để xông vào núi này sao?

Tư Đồ Linh đứng một bên Lăng Hồng Liên, nhẹ giọng nói:

- Chúng tôi chỉ là người đi đường thôi, có xông vào núi đâu?

Tên thân hình ngũ đoản nói:

- Không xông vào núi, tại sao lại đánh ngã người của chúng ta?

Lăng Hồng Liên cười nhạt nói:

- Người không có mắt hay sao? Tên mặc dịch đó xuất thủ trước, đột nhiên ngã bệnh chứ ai làm gì hắn?

Lão thân hình ngũ đoản quát lên:

- Tiểu tử hỗn láo! Lão phu hôm nay phải giáo huấn các ngươi mới được!

Dứt lời rút ra một cây nhuyễn tiên vận công vào làm nó thẳng đuỗi ra như ngọn thương đúng tới Mi tâm huyết Lăng Hồng Liên.

Nàng vội nhảy sang hai bước tránh rồi rút kiếm ra chém vào ngọn roi.

Lão nhân thân hình ngũ đoản thân thủ cũng không kém, xung nhuyễn tiên quát ngang sườn đối phương.

Lăng Hồng Liên nhảy lên cao mấy thước tránh rồi lướt tới, xuất kiếm tấn công như vũ bão.

Nàng vừa xuất thủ là thi triển ngay “Lưỡng nghi cửu u thần kiếm” nên chỉ qua mấy chiêu đã dồn lão nhân vào thế hiểm.

Lăng Hồng Liên định xuất chiêu “Bích huyết tam tàn” Chém xả xuống vai lão nhân thì chợt nghe trên không có tiếng nói:

- Vô Lượng Phật! Xin thiếu hiệp hạ kiếm lưu tình!

Lăng Hồng Liên vội thu chiêu nhảy lui hai bước, nhìn lại thấy thêm một người xuất hiện đứng phía sau bọn lục lâm.

Đó là một lão đạo râu tóc bạc trắng, chỉ ít phải tới bảy tám mươi tuổi.

Tạ Vũ Diệp bước lên hỏi:

- Xin hỏi đạo trưởng là ai, có quan hệ gì với mấy vị lục lâm hảo hán này?

Lão đạo đáp:

- Vô Lượng Phật, lão đạo là “Thuận Trúc đạo nhân” phái Hoa Sơn!

Tạ Vũ Diệp nghe lão đạo giới thiệu xong vội quỳ xuống nói:

- Đồ nhi Tạ Vũ Diệp xin bái kiến sư tổ

Thuận Trúc Đạo ngạc nhiên hỏi:

- Thiếu hiệp là ai? Cớ sao gọi lão đạo là sư tổ?

Tạ Vũ Diệp ứa lệ đáp:

- Tiên phụ là Tạ Vân Đông!

Thuận Trúc đạo nhân kinh ngạc nói:

- Sao lại là tiên phụ? Chẳng lẽ...

Tạ Vũ Diệp vừa khóc vừa kể lại thảm biến xảy ra mười một năm trước ở Tạ gia trang.

Thuận trúc đạo nhân nói:

- Mấy năm đó lão phu bế quan tọa công, sau khi khai quan một thời gian lâu mà không thấy phụ thân và sư bá người đâu, mới đi tìm, đến nay đã hai năm mà không thấy, ai ngờ đã xảy ra chuyện đau lòng như thế? Diệp nhi! Người biết hung thủ là ai không?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Là tặc đảng Cự Linh Giao!

Thuận Trúc Đạo nhân chợt “À!” một tiếng hỏi:

- Vậy là người là người đã đánh đuổi tặc đảng ở “Đan Tâm Trại” và được võ lâm nhất trí đề cử làm Thống lĩnh võ lâm phải không?

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Vâng

Thuận Trúc đạo nhân chỉ tới lão nhân thân hình ngũ đoản nói:

- Diệp nhi! Đây là tiểu sư thúc ngươi Lưu Vân Long.

Nguyên Thuận Trúc đạo nhân sau khi tọa quan xong còn thu nhận một thêm một đồ đệ cách đây tới bốn năm năm nên Tạ Vũ Diệp không biết.

Chàng đến quỳ xuống trước mặt Lưu Vân Long nói:

- Diệp nhi bái kiến sư thúc!

Lưu Vân Long cười “hô hô” nói:

Hậu sinh khả úy, sư diệt võ công cái thể mới đẹp được tặc đảng Cự Linh Giáo, cứu võ lâm thoát khỏi họa kiếp, vừa rồi vị bằng hữu kia của sư diệt kiếm thuật tinh kỳ, nếu sư phụ không đến kịp chỉ e sư thúc khó toàn mạng

Tạ Vũ Diệp nhú mày hỏi:

- Làm sao sư thúc cùng đi với mấy vị này?

Lưu Vân Long đáp:

- Ngu thúc có một vị bằng hữu là trưởng lão Cái Bang, vì tránh họa mà đến núi này kết làm huynh đệ với mấy vị lục lâm hảo hán ở đây.

Bấy giờ “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy và “Bách Túy Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm thấy mấy người đi sau xuất sự thì cũng quay lại.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy nghe Lưu Vân Long nói là có trưởng lão Cái Bang ở đây liền hỏi:

- Lưu đại hiệp, vị trưởng lão Cái Bang đó là ai? Hiện giờ ở đâu?

Lưu Vân Long đáp:

- Vị đó là Giang Hán Cửu, hiện đang ở trên sơn trại.

Thuận Trúc đạo nhân chấp tay cười “hô hô” nói:

- Không ngờ Bang chủ Cái Bang Doãn đại hiệp cũng ở đây. Mấy năm trước bản đạo nghe nói Doãn Bang chủ mất tích, không biết vì sao có tin thất thiệt như thiệt như thế?

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Không phải tin thất thiệt đâu! Sự thực lão hóa tử bị tặc đảng Cự Linh Giáo bắt giam trong thạch động, nhờ Tạ Thống lĩnh cứu được mới thoát, hôm nay muốn trở lại Khai Phong!

Lưu Vân Long chấp tay nói:

- Vậy mời Doãn Bang chủ và các vị lên sơn trại nghỉ ngơi uống trà!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy đang muốn điều tra tình hình Cái Bang nên nhận lời đi ngay.

Lưu Vân Long và mấy tên lục lâm dẫn mọi người đi lên núi vòng qua đỉnh ra hậu sơn thì đến sơn trại. Trước sảnh gặp một thanh y lão nhân, Lưu Vân Long chỉ lão ta nói với “Bách Diệp Thần Cái”:

- Doãn Bang chủ, vị này là Gian Hán Cửu giang trưởng lão.

Giang Hán Cửu ngo ngác nhìn “Bách Diệp Thần Cái” một lúc rồi quỳ xuống nói:

- Giang Hán Cửu tham kiến Bang chủ!

“Bách Diệp Thần Cái” giới thiệu mọi người chào hỏi nhau xong, giang Hán Cửu mời khách vào sảnh đường dùng trà.

Trước tiên “Bách Diệp Thần Cái” kể lại chuyện mình bị Cự Linh Giáo bắt giam ở động, được Tạ Vũ Diệp cứu, kể luôn cả biến cố xảy ra ở “Đan Tâm Trại” hồi đầu tháng trước rồi hỏi Giang Hán Cửu tình hình trong bang.

Theo lời kể của Giang Hán Cửu thì sau khi Bang chủ “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy mất tích, một trưởng lão tên là Nhậm Công Kỳ tự đứng ra tự lập Bang chủ. Đương nhiên hầu hết bang chúng không đồng tình nhưng số người ủng hộ Nhậm Công Kỳ thế lực rất mạnh, lại được Cự Linh Giáo ra mặt ủng hộ nên không làm gì nổi hắn.

Mặc dù vậy, nhiều bang chúng dưới sự lãnh đạo của vị Lưu trưởng lão cất giữ “Kim cương uyển” và Long đầu trượng đại diện cho uy quyền của Bang chủ kiên quyết chống lại, rốt cuộc Lưu trưởng lão bị ám toán, chết một cách bất minh bất bạch. Mọi người đều biết đó là kiện tác của Nhậm Công Kỳ và đồng bọn của hắn, nhưng không ai dám ra mặt phản kháng nữa.

Từ đó rất nhiều bang chúng rời bỏ bản bang phiêu bạt ra giang hồ. Giang Hán Cửu là một trong những trường hợp đó.

Một hôm Giang Hán Cửu đến núi này, giao chiến với một vị Trại chủ lục lâm, từ đó sinh ra quen biết nhau, vị Trại chủ đó mời Giang Hán Cửu ở lại.

Không chốn nương thân, Giang Hán Cửu nhận lời từ đó sống luôn ở sơn trại, cuộc sống cũng được ung dung tự tại nhưng vẫn không nguôi nghĩ đến tương lai của Cái Bang...

Giang Hán Cửu kể đến đó cười “hô hô” nói:

- Hôm nay gặp được Bang chủ cùng đi với Tạ Thống lĩnh, tất Cái Bang chuẩn bị khôi phục lại rồi! Thật là hồng phúc của liệt tổ liệt tông!

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Giang trưởng lão có biết tình hình ở Khai Phong hiện thế nào không?

Giang Hán Cửu gật đầu đáp:

- Đương nhiên biết! Đệ tử có nhãn tuyến ở Khai Phong nên thường xuyên nhận được tin tức.

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Tin tức thế nào?

Giang Hán Cửu đáp:

- Hiện tại người theo Nhậm Công Kỳ càng ngày càng ít. Bây giờ Cự Linh Giáo không còn đủ sức thao túng bốn bang nữa!

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Nghĩa là sao? Chẳng lẽ thế lực Cự Linh Giáo đã yếu đi nhiều so với trước đây?

Giang Hán Cửu đáp:

- Vâng, chính thế! Trước đây võ lâm đều cho rằng thế lực Cự Linh Giáo là không thể nào kháng cự nổi. Nhưng vừa rồi nghe tin chúng bị đánh tơi tả ở “Đan Tâm Trại”, đến nỗi hầu hết cao thủ tới đó mưu đồ chỉ một trận hàng phục võ lâm nhưng bị một vị thiếu niên anh hùng là Tạ đại hiệp đánh cho không còn manh giáp bỏ chạy tháo thân, tin tức đó làm cho thiếu lâm vác phái vô cùng phẫn chấn. Lại nghe nói Bang chủ cũng có mặt trong số quần hùng ở “Đan Tâm Trại”, vì thế bây giờ số người theo Nhậm Công Kỳ ít dần đi, chỉ còn một hai trăm người nữa mà thôi...

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Còn Cự Linh Giáo?

Giang Hán Cửu đáp:

- Cự Linh Giáo cũng rất hoang mang, lo dồn sức để đối phó với quần hùng, bỏ mặt cho Nhậm Công Kỳ tự sinh tự diệt...

Thuận Trúc đạo nhân nhìn Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Diệp nhi, bây giờ võ lâm có kế hoạch gì để đối phó với Cự Linh Giáo?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Sư tổ, quần hùng vừa rồi tập trung ở “Đan Tâm Trại”, quyết định trước tiên khôi phục lại Cái Bang, Cùng Lai phái và Trường Sơn phái, giúp ba phái này thanh lý môn hộ, sau đó sẽ tông tấn công Cự Linh Giáo...

Thuận Trúc đạo nhân lại hỏi:

- Vậy người đã biết gì về Cự Linh Giáo?

Tạ Vũ Diệp lắc đầu đáp:

- Giáo phái này hành động rất nghiêm mật kỳ bí, chúng đã gây án ở đâu là giết sạch ở đó, chưa có nạn nhân nào sống sót, vì thế hầu như người trong giang hồ chẳng biết gì về chúng. Bởi vậy vừa rồi đã cho người điều tra.

Thận Trúc đạo nhân nói:

- Sư tổ chỉ nghe nói Giáo chủ Cự Linh Giáo tên là Mỹ Thiết Am, ngoại hiệu “Hấp Huyết Cương Ma”, là hạng ma đầu giết người không nháy mắt. Võ công hấn rất cao, công phu “Cự linh ma đao” có thể nói là cử thế vô song. Lại thêm “Vạn huyết sát công” không ai đương nổi...

Tạ Vũ Diệp nói:

- Diệp nhi nghe nói Tổng đàn của Cự Linh Giáo đặt ở Hạ Lan Sơn vô cùng hiểm trở, lại bố trí nhiều chạm bẫy mai phục, cơ quan trùng trùng. Vừa rồi vị cao thủ ở Côn Lôn “Địa Hồ” Bàng Khắc Chỉ đã tình nguyện đến điều tra tình hình, nhưng Diệp nhi lo rằng vị đó rất khó bình yên quay lại.

Thuận Trúc đạo nhân hỏi:

- “Địa Hồ” Bàng Khắc Chỉ? Hấn có phải là sư đệ của chương môn nhân “Vô Hôi Thần Kiếm” Tường Khắc Bình không?

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Chính là vị đó.

Thuận Trúc đạo nhân nói:

- Sư tổ nghe nói người này võ công cao cường, kinh công trác tuyệt, lại rất nhanh nhẹn tháo vát, chính phù hợp với nhiệm vụ này. Hơn nữa ai mà chẳng biết Tổng đàn Cự Linh Giáo là nơi long đàm huyết hổ? Người ta đã tình nguyện đi, tất cũng có tự lượng sức mình là sẽ hoàn thành được nhiệm vụ, người đừng quá lo! Không biết chèo thuyền thì ai dám cầm lái ra biển? sư tổ cũng có ý định ngày mai sẽ đi Hạ Lan Sơn một chuyến.

Tạ Vũ Diệp liền khuyên can:

- Xin sư tổ đừng đi...

Thuận Trúc đạo nhân cười hỏi:

- Vì sao không được?

Tạ Vũ Diệp kích động nói:

- Nếu lão nhân gia lỡ gặp chuyện gì bất trắc thì sau này xuống cửu tuyền Diệp nhi biết ăn nói sao với tiên phụ và sư bá?

Lăng Hồng Liên thấy Tạ Vũ Diệp lo đến nỗi gân phát khóc, cũng góp lời:

- Xin sư tổ hãy chờ “Địa Hồ” Bàng đại hiệp trở về rồi hãy đi, khi đó đã hình dung được cách bố trí của Cự Linh Giáo sẽ bớt nguy hiểm hơn...

Thận Trúc đạo nhân nhìn nàng, nghĩ bụng:

- Rõ ràng tiểu tử này là nữ giả nam, gọi mình là “sư tổ”, chỉ e cũng có tình ý gì với Tạ Vũ Diệp rồi... Không biết nó là người của môn phái nào? Còn nhỏ thế kia mà dám đứng mũi chịu sào cùng với Tạ Thống lĩnh đương đầu với lũ ma đầu ác ôn như thế, dù biết chẳng những võ công cao cường mà gan mật cũng rất lớn, mà nó nói ra câu đó cũng đủ thấy là người tâm kế...

Nghĩ đoạn cười đáp:

- Cô nương, nếu đã biết cách bố phòng của địch thì còn điều tra làm gì nữa? Mặt khác lão phu muốn tự mình san sẻ bớt một phần nguy hiểm cho “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ, nay lớp đồ tử đồ tôn như cô nương và Diệp nhi còn đứng mũi chịu sào đối địch với ma đạo để cứu nguy cho giang hồ võ lâm, thế mà một người sắp xuống lỗ như lão phu còn sợ nguy hiểm để mong trộm sống những ngày thừa thì làm sao xứng với tiên nhân, xứng với tiên tổ của phái Hoa Sơn?

Lão nhìn sang Tạ Vũ Diệp nói tiếp:

- Diệp nhi! Hãy coi đây cũng là nhiệm vụ của sư tổ!

Họ ở lại sơn trại hết ngày hôm đó, sáng hôm sau lại tiếp tục lên đường.

Thuận Trúc đạo nhân không để đồ đệ Lưu Vân Long cùng đi với mình, đơn thân độc mã tới Hạ Lan Sơn, trước khi đi “Bách Diệp Thần Cái” nói cho biết ám hiệu liên lạc với “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ.

Vị trưởng lão Cái Bang Giang Hán Cửu cũng gia nhập đoàn, riêng Lưu Vân Long được lưu lại sơn trại để làm hậu ứng.

Ăn sáng xong, Thuận Trúc đạo nhân từ biệt đi trước, tiếp đó đoàn tám người do Tạ Vũ Diệp và “Bách Diệp Thần Cái” dẫn đầu được Trại chủ và Lưu Vân Long tiễn ra khỏi sơn trại tiếp tục hành trình, dọc theo bờ sông Hoàng Hà về phía đông, vượt qua Lạc Dương, Trịnh Châu nhằm Khai Phong thẳng tiến, dọc đường được các Phân đà Cái Bang tận tình trợ giúp.

Đến gần Khai Phong, quần hùng được biết Nhậm Công Kỳ cùng bộ thuộc thân tín của hắn không ở trong thành mà đóng bản doanh tại một trang vị ăn ở ngoại ô, gần đây dường như đã có những động thái sẵn sàng đối phó với lão Bang chủ.

Đoàn người tách ra làm hai nhóm, nhóm do Tạ Vũ Diệp dẫn đầu có Lăng Hồng Liên, Tư Đồ Linh, “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm và sư huynh đệ “Bách Tý Kim Cương”, Cố Toàn, Vũ Khánh, tất cả đều hóa trang tìm một khách điểm tương đối vắng vẻ trú lại.

Còn nhóm kia đều là người Cái Bang do Bang chủ “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy dẫn đầu tới ở trong Phân đà Khai Phong của Cái Bang. Đà chủ Phân đà này là Dương Quân, vốn là tai mắt của Giang Hán Cửu tại Khai Phong để giám sát hoạt động của Nhậm Công Kỳ.

Đây nói nhóm của Tạ Vũ Diệp tới khách đếm sửa soạn chỗ ở ăn tối xong, Tạ Vũ Diệp và “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn dặn ba người kia cứ ở yên trong

phòng, còn hai người đổi dạ hành y được một tên hóa tử dẫn đến trang viện ngoại ô, nơi Nhậm Công Kỳ đặt đại bản doanh.

Đó là một trang viện khá lớn và kiên cố, tường cao tới bảy tám thước, bên trong cây cối um tùm, trong ngoài dày đặc những trạm canh phòng cả lộ diện lẫn bí mật.

Tạ Vũ Diệp và Cố Toàn để tên hóa tử lại bên ngoài, thi triển khinh công vượt qua những trạm canh phòng nhảy lên mái sảnh đường đỡ ngói ra nhìn vào bên trong.

Trong sảnh khá đông người đang ngồi quây quần bàn nghị sự.

Ngồi ở ngôi thượng tọa là một trung niên hán tử mới ngoài ba mươi tuổi, mắt to mày rậm, dám đoán chính là tân Bang chủ Nhậm Công Kỳ.

Nhậm Công Kỳ quét mắt nhìn xuống một trung niên hóa tử cao lớn, cầm có bộ râu quai nón, dáng rất uy mãnh, chừng ba mươi tuổi hỏi:

- Vương trưởng lão, những người được cử đến Phân đà truyền đạt chỉ thị đã trở về cả rồi chứ?

Trung niên hóa tử râu quai nón trả lời:

- Khai bẩm Bang chủ, tất cả đều đã trở về rồi.

Nhậm Công Kỳ hỏi:

- Tình hình thế nào?

Hóa tử râu quai nón đáp:

- Tình hình không được tốt lắm. Có nơi không có người, lại có những Phân đà không chấp hành chỉ thị. Chỉ hai Phân đà phái người đến thôi.

Nhậm Công Kỳ hỏi:

- Phân đà Khai Phong thì sao?

Vương trưởng lão đáp:

- Dương Quân từ chối thẳng là không hợp tác với chúng ta.

Dương Quân “Hừ” một tiếng nói:

- Tên cậu tặc này đang chờ Doãn Kế Duy trở về đây! Hừ, biết thế này cứ giết phức hấn đi từ trước là yên chuyện!

Một trung niên hóa tử mắt lác ngồi bên cạnh Vương trưởng lão nói:

- Tên đó sớm muộn gì rồi cũng phải trừ đi thôi!

Nhậm Công Kỳ nghiêng răng nói:

- Được! Ngày mai chúng ta sẽ khai đao đối với Phân đà Khai Phong đầu tiên. Từ đà chủ Dương Quân cho đến những tên thuộc hạ, tên nào không chịu tuân

phục thì giết sạch hết, từ ngày mai Vương trưởng lão sẽ chấp chương Phân đà này!

Hóa tử râu quai nón chấp tay đáp:

- Thuộc hạ tuân lệnh Bang chủ!

Hóa tử mắt lác chột hỏi:

- Bang chủ, khi nào thì Cự Linh Giáo phái thêm người chi viện chúng ta?

Nhậm Công Kỳ đáp:

- Đã có người đến rồi, chỉ là chưa tiên hiện thân thôi.

Tạ Vũ Diệp chờ nghe thêm một lúc, thấy không có tin tức gì quan trọng nữa liền kéo tay “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn nói:

- Cố đại hiệp! Chúng ta về thôi!

Hai người quay về thành, Tạ Vũ Diệp thấy trong phòng mình có một người đang nói chuyện, ghé mắt nhìn vào thấy lão Bang chủ “Bách Diệp Thần Cái” ngồi bên bàn rượu chuyện đang nói chuyện với vị trưởng lão Giang Hán Cửu và một lão nhân khác chừng năm mươi tuổi.

Chàng đặng háng một tiếng rồi cùng “Bách Tý Kim Cương” bước vào.

“Bách Diệp Thần Cái” cười “hô hô” nói:

- Dương đà chủ! Vị này là Tạ Thông lĩnh Tạ Vũ Diệp đại hiệp, còn vị đi sau là cao thủ phái Nga Mi “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn Cố đại hiệp...

Xong chỉ tay sang lão nhân lạ mặt giới thiệu với Tạ Vũ Diệp:

- Diệp lão đệ! Vị này là Dương Quân, đà chủ Khai Phong của Cái Bang! Một vị đà chủ có lòng trung kiên như Dương đà chủ ngay trong khu vực Tổng đàn mà tồn tại được tới nay không phải là chuyện dễ dàng!

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

-Phải, Nhậm Công Kỳ đã có ý định trừ khử Dương Quân, chắc vị này võ công và danh vọng rất cao nên lâu nay Nhậm Công Kỳ không giám vọng động, nhưng đến lúc cấp bách thì hẳn cũng phải làm thôi!

Ba người chào hỏi nhau xong thì ngồi xuống vừa uống rượu vừa nói chuyện.

Tạ Vũ Diệp cười nói:

- Quả tình Nhậm Công Kỳ đã có kế hoạch bình định Phân đá Khai Phong rồi...

“Bách Diệp Thần Cái” nhưn mày hỏi:

- Tạ lão đệ vừa tới Vĩnh Hằng sơn trang về hay sao?

Tạ Vũ Diệp gật đầu, kể lại cho Bang chủ và Dương Quân nghe những gì vừa diễn ra tại sảnh đường Tổng đàn Cái Bang.

Dương Quân cười khinh thị nói:

- Để xem Nhậm Công Kỳ làm được gì? Lực lượng của Tổng đàn chỉ có năm trăm người, tính thêm mấy Phân đà ủng hộ hẳn cùng lắm thì được một nghìn người nữa. Nhưng không phải tất cả bọn họ đều tình nguyện theo Nhậm Công Kỳ đâu! Từ sau khi nghe tin Cự Linh Giáo thất bại ở “Đan Tâm Trại” và Doãn Bang chủ sắp trở về thì ngay cả những người trước đây ủng hộ Nhậm Công Kỳ cũng bắt đầu dao động, nói gì phần đông là bị bức hiếp phải theo?

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn hỏi:

- Xin hỏi Dương đà chủ, lực lượng Phân đà Khai Phong do đà chủ quản lý có bao nhiêu người?

Dương Quân đáp:

- Phân đà Khai Phong chỉ có bốn trăm người thôi. Nhưng nếu cộng thêm lực lượng của Tổng đàn và các Phân đà xung quanh sẵn sàng ủng hộ Bang chủ thì phải đến hai ngàn người...

Cổ Toàn lại hỏi:

- Điều này tất Nhiệm Công Kỳ cũng biết chứ?

- Dương Quân đáp:

- Hẳn chỉ biết số lượng thực tế bốn trăm người Phân đà của Khai Phong thôi.

Cổ Toàn nói:

- Chỉ e nếu Nhậm Công Kỳ ngày mai phát động tấn công thì người của các Phân đà không đến kịp...

Dương Quân cười nói:

- Dương mõ tin chắc Doãn Bang chủ sắp đến, Nhậm Công Kỳ cũng sắp hành động quyết liệt nên đã triệu tập huynh đệ các Phân đà ần phục xung quanh phủ Khai Phong và Vĩnh Hằng sơn trang cả rồi!

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Nhậm Công Kỳ không biết gì về chuyện bố trí này hay sao?

Dương Quân lắc đầu:

- Dương mõ mới huy động lực lượng từ các Phân đà khác đến hôm nay, vừa bố trí lúc tối nên Nhậm Công Kỳ không biết được!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Nhưng theo lời của Nhậm Công Kỳ thì cự Linh Giáo Đã cho người đến chi viện...

Dương Quân gật đầu:

- Đúng thế, theo trình sát của đệ tử Phân đà Khai Phong thì chúng đến Vĩnh Hằng sơn trang hai ngày trước, nhưng tổng cộng chưa tới hai mươi tên thôi.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Theo tại hạ biết thì cao thủ của Cự Linh Giáo võ công đều rất cao...

Dương Quân nói:

- Trong bốn đà và hai Phân đà xung quanh đền chi viện có khá nhiều cao thủ nhất lưu, bây giờ lại có thêm Bang chủ, Tạ Thống lĩnh, Cố đại hiệp và mấy vị vừa đến, lo gì không thắng được chúng?

Tạ Vũ Diệp nói:

- Vừa rồi đột nhập Vĩnh Hằng sơn trang, tại hạ thấy hậu trang có một khu rừng rậm, chỉ e có mật đạo thông từ Vĩnh Hằng sơn trang vào rừng...

Dương Quân cười nói:

- Tạ Thống lĩnh quả là người tinh tế. Đúng là từ Vĩnh Hằng sơn trang có mật đạo thông tới ngọn núi ở hậu trang. Đệ tử bốn đà chưa thâm nhập được vào mật đạo đó, nhưng biết lối ra trong núi là nằm giữ bốn cây tùng cổ thụ, trong đám cỏ tranh rập rập rất khó phát hiện...

Tạ Vũ Diệp gật đầu nói:

- Vậy thì tốt rồi! Bây giờ xin Dương đà chủ cho tập hợp toàn bộ lực lượng của Phân đà lại đi, chọn một trăm người mai phục trong rừng hậu trang và bao vây cửa ra của mật đạo số còn lại mai phục xung quanh Vĩnh Hằng sơn trang đề phòng địch nhân cho thêm chi viện. Dương đà chủ và Giang trưởng lão sẽ chỉ huy lực lượng này. Số còn lại do Doãn lão ca chỉ huy, có sự phối hợp của tại hạ và những người từ “Đan Tâm Trại” vừa đến tấn công vào Vĩnh Hằng sơn trang, đối với Nhậm Công Kỳ và những thuộc hạ thân cận của hắn thì tốt nhất là nên bắt sống. Nếu có viện binh, Dương đà chủ hãy cho người báo ngay với Doãn lão ca hoặc tại hạ.

Chàng nhìn sang “Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Lão ca ca! Đối với những đệ tử của Cái Bang lỡ mà theo Nhậm Công Kỳ, lão ca ca nên lệnh cho mọi người hạ thủ lưu tình, sau khi chiếm lĩnh xong Vĩnh Hằng sơn trang, hãy mở ngay Đại hội tuyên bố khôi phục lại Cái Bang Như cũ, còn biên chế ra sao thì do lão ca định đoạt...

Mọi người đều tán thành với kế hoạch của Tạ Vũ Diệp, ấn định trưa mai bắt đầu mở cuộc tổng tiến công, ngay sau đó Bang chủ “Bách Diệp Thần Cái”, trưởng lão Giang Hán Cửu và đà chủ Dương Quân lập tức trở về Phân đà điều động binh lực.

Tạ Vũ Diệp và “Bách Tý Kim Cương” cũng tranh thủ nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau, trong lúc ăn sáng, Tạ Vũ Diệp phổ biến kế hoạch hành động cho “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, Lăng Hồng Liên và Tư Đồ Linh nghe. Mọi người đều rất phấn khởi, đặc biệt là Tư Đồ Linh, mong thời gian qua mau để sớm động thủ với địch nhân.

Đúng ngo, Tạ Vũ Diệp tổng chỉ huy lực lượng Cái Bang và quần hùng xuất phát tiến ra ngoại ô.

Nhậm Công Kỳ cũng nhận được tin tức, dàn binh mã trước quảng trường tiền viện nghênh địch.

Quần hùng cứ tiến vào cổng, Nhậm Công Kỳ đã chỉ tay quát:

- Có phải đoàn người kia là đệ tử Phân đà Khai Phong của Cái Bang không?

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy bước lên trước, cười “hô hô” nói:

- Nhậm trưởng lão bấy lâu nay vẫn mạnh khỏe chứ?

Nhậm Công Kỳ trước đây nguyên là trưởng lão tám túi của Cái Bang bị Cụ Linh Giáo mua chuộc.

Hắn đã lường trước tình huống này, vội chấp tay đáp:

- Nguyên là Doãn Bang chủ vẫn khang an! Từ khi Bang chủ thất tích đến nay, đệ tử vẫn ngày đêm mong ngóng Bang chủ trở về.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy ngửa mặt cười ta một tràng nói:

- Nhậm trưởng lão mong đến nỗi ăn không ngon, ngủ không yên phải không?

Phía đệ tử Phân đà Khai Phong có người cười “hô hô” nói:

- Mong nhớ Bang chủ thì không đâu! Hắn chỉ lo nghĩ làm sao mà đoạt được “Đả cầu bồng pháp” thôi!

Nhậm Công Kỳ oai phong quát:

- Kẻ nào dám khinh nhờn bang quy, vô lễ đối với Bang chủ?

Rồi quay lại quát:

- Quân Cháp sự đâu?

Một tên hán tử từ sau lưng hắn bước lên, cúi người nói:

- Có thiên hạ...

Nhậm Công Kỳ ra lệnh:

- Sang bắt lấy tên vô lễ kia!

Quảng chấp sự “Dạ” một tiếng định thi hành mệnh lệnh thì “Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Khoan đã!

Tên kia không biết xử lý thế nào, lúng túng dừng lại.

“Bách Diệp Thần Cái” nhìn Nhậm Công Kỳ, lạnh lùng hỏi:

- Ai phong người làm Bang chủ? Có trình “Cái bang tam bảo” không?

Nhậm Công Kỳ bình tĩnh đáp:

- Đệ tử trong bang đề cử Nhậm mỗ tạm quyền Bang chủ. Trước khi giao lại chức vị, Nhậm mỗ vẫn làm phận sự của Bang chủ Cái Bang!

Tạ Vũ Diệp bước lên nói:

- Các hạ được bang chúng nhất trí đề cử làm Bang chủ tất phải được sự tín nhiệm của toàn thể Cái Bang, vì sao hôm nay số người phản kháng lại đông hơn số người ủng hộ, đồng thời làm Bang chủ ắt phải mưu cầu sự phồn thịnh cho bản Bang, vì sao người làm cho Cái Bang ngày càng tan rã?

Nhậm Công Kỳ quát:

- Người là người nào mà dám hỗn hào can thiệp vào nội vụ của Cái Bang?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Tại hạ là Tạ Vũ Diệp, được Đại hội võ lâm đề cử làm Thống lĩnh, lại được Bang chủ Cái Bang “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy mời hiệp trợ Cái Bang thanh lý môn hộ, diệt trừ tặc đồ của Cự Linh Giáo ẩn phục phá hoại Cái Bang đó cũng là hành động thể thiên hành đạo!

Chàng vừa nói xong, cả Nhậm Công Kỳ và bọn người đứng sau lưng hắn tên nào tên nấy mặt đều biến sắc!

Mấy tháng nay uy danh Tạ Thống lĩnh vang khắp giang hồ, có ai không nghe tiếng?

nhậm công kỳ chấp tay áp úng nói:

- Thì ra các hạ... là Tạ... Tạ Vũ Diệp... Tại hạ... bất kính!

“Bách Diệp Thần Cái” sảng giọng nói:

- Tạ đại hiệp được võ lâm các phái công cử làm Thống lĩnh võ lâm để tiêu diệt Cự Linh Giáo, trừ họa cho giang hồ, nay bản Bang mời Tạ Thống lĩnh tới đây giúp Cái Bang thanh lý môn hộ, phế truất kẻ kiểm quyền, thanh trừ tặc đồ Cự Linh Giáo ẩn phục trong bang và những kẻ phản bang, người còn có gì nói nữa không?

Nhậm Công Kỳ biết đại thế đã mất, xuống giọng:

- Nếu Bang chủ đã trở về xử lý sự vụ, Nhậm mỗ đành phải nhường quyền thôi!

“Bách Diệp Thần Cái” cười “hô hô” nói:

- Nhường quyền? Người nói thế mà không biết ngượng miệng hay sao? Lưu trưởng lão bị ám toán chết một cách bất minh bất bạch, Giang trưởng lão phải bỏ bang mà lưu lạc giang hồ, cả Dương đà chủ và một số vị khác còn ở lại trong bang cũng bị người ức hiếp, lại còn huy động các Phân đà tới, hôm nay dự định khai đao nhằm vào Phân đà Khai Phong, giết Dương đà chủ và những ai giám phản kháng người. Ai đề cử người làm Bang chủ? Vì muốn đoạt được pho “Đả

cầu bổng pháp” mà người bán mình cho Cự Linh Giáo, dựa vào nanh vuốt của chúng ám toán đưa ta vào giam giữ trong “Ngọc Châu Động” giam cầm suốt năm năm, bức bách ta phải giao “Đả cầu bổng pháp” và “Cái Bang tam bảo”. Thế mà hôm nay còn nói được là “nhường quyền”! Hô hô hô hô...

Bị vạch rõ tội trạng trước bang chúng, Nhậm Công Kỳ đỏ mặt tía tai nhưng vẫn cố trấn tĩnh, từ từ đứng lên:

- Các hạ đừng ngậm máu phun người! Việc Lưu trưởng lão chết và các hạ bị Cự Linh Giáo bắt tới “Ngọc Châu Động” thì liên quan gì đến Nhậm mỗ? Doãn Kế Duy lạnh lùng hỏi:

- Thế nào? Người định chối tội sao?

Nhậm Công Kỳ “Hừ” một tiếng đáp:

- Nói gì cũng phải có chứng cứ. Lấy gì chứng tỏ ta hại chết Lưu trưởng lão và liên quan đến việc mất tích của người? Người có nhân chứng vật chứng gì đưa ra để mọi người lý luận!

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Ngày hôm trước Lưu trưởng lão cực lực phản đối người lên làm Bang chủ thì hôm sau bị giết chết, đó không phải là chứng cứ thì còn gì? Người đã có mưu đồ tiếm quyền Bang chủ tất phải chiếm đoạt “Cái bang tam bảo”. Đó không phải là minh chứng như sơn sao?

Nhậm Công Kỳ nói:

- Nếu vậy thì ta cũng có thể người ám hại Lưu trưởng lão và hôm nay bị ngoại bang mua chuộc đến tiếm quyền Bang chủ của bốn nhân!

- Hoạt kê quá!

“Bách Diệp Thần Cái” ôm bụng cười hăng hật một lúc mới thôi cười nói:

- Thôi, không cần phải nhiều lời. Theo quy cũ của Cái Bang thì muốn được làm Bang chủ phải dùng “Đả cầu bổng pháp” trong vòng mười chiêu phải đánh bại được bất cứ cao thủ nào trong bang. Bây giờ chúng ta cũng làm thế, nếu người đánh bại được ta trong vòng mười chiêu, ta sẽ thừa nhận người đủ tư cách làm Bang chủ.

Nhậm Công Kỳ gật đầu đáp:

- Nhậm mỗ đồng ý.

Nói xong lấy ra một cây đả cầu bổng bằng lục ngọc. Chính là lục ngọc trượng biểu thị quyền uy của Bang chủ Cái Bang.

“Bách Diệp Thần Cái” cũng lấy ra một cây Lục ngọc trượng tương tự không khác nhau chút nào.

Hai người cùng thi triển khởi thức nhưng tư thế khác nhau.